"ମିଠେ ବଚ୍ଚେ:- ତୁମମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରୀମତ ଆଧାରରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବାକୁ ହେବ, ନିଜେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ହେବା ସହିତ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରାଇବା ପାଇଁ ହିଁ ତୁମକୁ ବାବାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମିଳୁଛି ।"

ପ୍ରଶ୍ନ**:-** ଦୟାଳୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ହୃଦୟରେ କେଉଁ ଉତ୍ସାହର ଲହରୀ ଉଠିଥାଏ? ସେମାନଙ୍କୁ କ'ଣ କରିବା ଉଚିତ୍?

ଉତ୍ତର**:-** ଯେଉଁମାନେ ଦୟାଳୁ ସନ୍ତାନ ସେମାନଙ୍କର ଇଚ୍ଛା ହୁଏ ଯେ - ଆମେ ଗାଁ-ଗାଁକୁ ଯାଇ ସେବା କରିବୁ । ଆଜିକାଲି ବିଚରା ମନୁଷ୍ୟମାନେ, ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି, ସେମାନଙ୍କ ପାଖକୁ ଯାଇ ତାଙ୍କୁ ଖୁସୀ ଖବର ଶୁଣାଇବୁ ଯେ ବିଶ୍□ରେ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ ଏବଂ ଶାନ୍ତିର ଦୈବୀ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ, ନିଶ୍ଚିତ ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଥିଲେ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି ।

ଓମ୍ ଶାନ୍ତି । ମଧୁର ସନ୍ତାନମାନେ ଏଠାରେ ବସିଛ, ନିଶ୍ଚିତ ଭାବରେ ବୁଝିପାରିଛ ଯେ, ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ, ତେଣୁ ନିଶ୍ଚୟ ନିଜକୁ ଆତ୍ମା ହିଁ ମନେ କରିବ । ଶରୀର ଅଛି, ତେଣୁ ତାହା ଦ୍□ାରା ଆତ୍ମା ଶୁଣୁଛି । ବାବା ଏହି ଶରୀରକୁ ଧାର ସୂତ୍ରରେ ନେଇଛନ୍ତି ଏବଂ ସେହି ଶରୀର ମାଧ୍ୟମରେ ମଧ୍ୟ ଶୁଣାଉଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ, ଆମେ ହେଲୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ଭବିଷ୍ୟତରେ ପୁଣି ଆମେ ଦୈବୀ ସମ୍ପ୍ରଦାୟ ହେବୁ । ଦେବତାମାନେ ହେଉଛନ୍ତି ହିଁ ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ । ଆମେ ପୁନର୍ବାର ୫ ହଜାର ବର୍ଷ ପୂର୍ବ ଭଳି ସେହି ଦୈବୀ ସ୍□ରାଜ୍ୟର ସ୍ଥାପନା କରୁଛୁ । ପୁଣି ଆମେ ଦେବତା ହୋଇଯିବୁ । ବର୍ତ୍ତମାନ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆ, ବିଶେଷ ଭାବେ ଭାରତ ଏବଂ ସାଧାରଣ ଭାବେ ସାରା ଦୁନିଆ, ସବୁ ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନଙ୍କୁ ଏକଥା ମଧ୍ୟ ଜଣା ନାହିଁ ଯେ ସୁଖଧାମ ମଧ୍ୟ ଥାଏ । ପରମପିତା ପରମାତ୍ମା ହିଁ ଆସି ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖୀ-ଶାନ୍ତ କରି ଦିଅନ୍ତି । ଏଠାରେ ଘରେ-ଘରେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦେଉଛନ୍ତି । ସାରା ବିଶ୍□ରେ ଏବେ ଦୁଃଖ ହିଁ ଦୁଃଖ ରହିଛି । ତୁମେ ପିଲାମାନେ ଜାଣୁଛ ବାବା ଆମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସଦା ସୁଖୀ କରୁଛନ୍ତି । କେବେଠାରୁ ଦୁଃଖ ଆରମ୍ଭ ହୋଇ ପୁଣି କେବେ ପୂରା ହେଉଛି, ଏକଥା ଆଉ କାହା ବୁଦ୍ଧିରେ ଚିନ୍ତନ ଚାଲୁ ନ ଥିବ । କେବଳ ତୁମମାନଙ୍କ ବୁଦ୍ଧିରେ ହିଁ ଅଛି ଯେ, ବାସ୍ତବରେ ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଥିଲୁ, ଏମିତି ତ ସମଗ୍ର ଦୁନିଆର ମନୁଷ୍ୟ ମାତ୍ରକେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସମ୍ପ୍ରଦାୟର ଅଟନ୍ତି । ସମସ୍ତେ ତାଙ୍କୁ ପିତା ବୋଲି କହି ଡାକୁଛନ୍ତି । ଏବେ ପିଲାମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ଶିବବାବା ଆମକୁ ଶ୍ରୀମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଶ୍ରୀମତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ । ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନଙ୍କର ମତ ମଧ୍ୟ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଅଟେ । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରାଯାଏ ତାଙ୍କର ଗତି ଓ ମତ ଅଲଗା ଅଟେ । ଶିବବାବାଙ୍କ ଶ୍ରୀମତ ଆମକୁ କ'ଣରୁ କ'ଣ କରିଦେଉଛି! ସ୍□ର୍ଗର ମାଲିକ କରିଦେଉଛି । ଆଉ ଯିଏବି ମନୁଷ୍ୟ ଅଛନ୍ତି ସେମାନେ ତ ନର୍କର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ସଂଗମଯୁଗରେ ଅଛ । ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ତ ଅଛି ନା । ନିଶ୍ଚୟବୁଦ୍ଧି ହିଁ ଏଠାକୁ ଆସିଥାନ୍ତି ଏବଂ ବୁଝିଥା'ନ୍ତି ଯେ, ବାବା ଆମକୁ ପୁନର୍ବାର ସୁଖଧାମର ମାଲିକ କରୁଛନ୍ତି । ଆମେ ହିଁ ଶତକଡା ଶହେ ଭାଗ ପବିତ୍ର ଗୃହସ୍ଥମାର୍ଗୀ ଥିଲୁ ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଏବେ ଏହି ସ୍ମୃତି ଆସିଛି । ୮୪ ଜନ୍ମର ମଧ୍ୟ ହିସାବ ରହିଛି ନା । କିଏ-କିଏ କେତେ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି । କେଉଁ ଧର୍ମ ସବୁ ପରେ ଆସୁଛି ସେମାନଙ୍କର ଜନ୍ମ ମଧ୍ୟ କମ୍ ହେଉଛି ।

ତୁମମାନଙ୍କୁ ଏବେ ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ, ଆମେ ହେଉଛୁ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ କରିବା ପାଇଁ ଆମକୁ ଏବେ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ମିଳୁଛି । ଆମର ସେହି ବାବା ଆମକୁ ରାଜଯୋଗ ଶିଖାଉଛନ୍ତି । ମନୁଷ୍ୟମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଯେ ବେଦ-ଶାସ୍ତ୍ର ଆଦି ସବୁ ଭଗବାନଙ୍କ ସହିତ ମିଶିବାର ରାସ୍ତା ଅଟେ । ଭଗବାନ କହୁଛନ୍ତି - ଏହା ଦ୍□ାରା କେହି ବି ମୋତେ ପାଇପାରିବେ ନାହିଁ । ମୁଁ ଏଠାକୁ ଆସୁଛି, ସେଥିପାଇଁ ତ ମୋର ଜୟନ୍ତୀ ମଧ୍ୟ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି, କିନ୍ତୁ କେବେ ଏବଂ କାହାର ଶରୀରରେ ଆସୁଛି, କେବଳ ତୁମ ବ୍ରାହ୍ମଣମାନଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଅନ୍ୟ କେହି ବି ଏ କଥା କେହି ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେ ତୁମ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବାକୁ ପଡିବ । ଦୁନିଆରେ ସମସ୍ତେ ପରସ୍ପରକୁ ଦୁଃଖ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେମାନେ ଏ କଥା ବୁଝୁ ନାହାଁନ୍ତି ଯେ ବିକାରୀ ହେବା ଦୁଃଖ ଦେବା ଅଟେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ଜାଣୁଛ ଯେ ଏହା ହେଉଛି ମହାନ ଦୁଃଖ । କୁମାରୀ ଯିଏକି ପବିତ୍ର ଥା'ନ୍ତି ତାଙ୍କୁ ଅପବିତ୍ର କରାଉଛନ୍ତି । ନର୍କବାସୀ କରିବା ପାଇଁ କେତେ ଉତ୍ସବ ପାଳନ କରୁଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ସେପରି ବିଶୃଙ୍ଖଳାର କୌଣସି କଥା ନାହିଁ । ତୁମେମାନେ ବହୁତ ଶାନ୍ତିରେ ବସିଛ । ସମସ୍ତେ ଖୁସି ହୋଇ ସାରା ବିଶ୍□କୁ ସଦା ସୁଖୀ କରାଉଛନ୍ତି । ତୁମର ନାମ ଶିବଶକ୍ତି ରୂପରେ ରହିଛି । ତୁମ ତୁଳନାରେ ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣଙ୍କର ତ କିଛି ବି ସମ୍ମାନ ନାହିଁ । ଶିବଶକ୍ତିମାନଙ୍କର ହିଁ ନାମ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟେ କାହିଁକି ନା ଯେପରି ବାବା ସେବା କରିଛନ୍ତି, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ପବିତ୍ର କରି ସଦା ସୁଖୀ କରିଛନ୍ତି, ସେହିପରି ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କର ସହଯୋଗୀ ହୋଇଛ, ସେଥିପାଇଁ ତୁମ ଶକ୍ତି ସ୍□ରୂପିଣୀ ଭାରତ ମାତାଙ୍କର ମହିମା ହେଉଛି । ଲକ୍ଷ୍ମୀ-ନାରାୟଣ, ରାଜା-ରାଣୀ ଏବଂ ପ୍ରଜା ସବୁ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଥିଲେ । ଏହା କ'ଣ ବଡ କଥା! ଯେପରି ସେମାନେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ଏଠିକାର ରାଜା ରାଣୀ ସମସ୍ତେ ନର୍କବାସୀ ଅଟନ୍ତି । ଏପରି ନର୍କବାସୀମାନଙ୍କୁ ତୁମେ ସ୍□ର୍ଗବାସୀ କରୁଛ । ମନୁଷ୍ୟ ତ କିଛି ବି ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ବିଲକୁଲ୍ ହିଁ

ତୁଚ୍ଛବୁଦ୍ଧି ଅଟନ୍ତି । କ’ଣ କ’ଣ ସବୁ କରୁଛନ୍ତି । କେତେ ଲଢ଼େଇ ଆଦି ହେଉଛି । ପ୍ରତ୍ୟେକ କଥାରେ ଦୁଃଖୀ ହିଁ ଦୁଃଖୀ ହେଉଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ ସୁଖ ହିଁ ସୁଖ ଥାଏ । ଏବେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବା ପାଇଁ ହିଁ ବାବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତ ଦେଉଛନ୍ତି । ଗାୟନ ମଧ୍ୟ କରୁଛନ୍ତି ଶ୍ରୀମତ ଭଗବାନୁବାଚ । ଶ୍ରୀମତ ମନୁଷ୍ୟବାଚ ନୁହେଁ । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଦେବତାମାନଙ୍କୁ ମତ ଦେବାର ଆବଶ୍ୟକତା ହିଁ ନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମକୁ ଶ୍ରୀମତ ମିଳୁଛି । ବାବାଙ୍କ ସହିତ ତୁମର ମଧ୍ୟ ଶିବଶକ୍ତି ରୂପରେ ଗାୟନ ହେଉଛି । ଏବେ ବାସ୍ତବରେ ପୁନର୍ବାର ସେହି ପାର୍ଟ ଚାଲିଛି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି, ତୁମ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ମନ, ବଚନ, କର୍ମ ଦ୍□ାରା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖ ଦେବାକୁ ହେବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖଧାମର ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ତୁମର ଧନ୍ଦା । ଶରୀର ନିର୍ବାହ ଅର୍ଥେ ପୁରୁଷମାନଙ୍କୁ ଧନ୍ଦା ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ପଡିଥାଏ । କହୁଛନ୍ତି ସନ୍ଧ୍ୟା ସମୟରେ ଦେବତାମାନେ ପରିକ୍ରମାରେ ବାହାରିଥା’ନ୍ତି, ତେବେ ଦେବତାମାନେ ଏଠାରେ କେଉଁଠୁ ଆସିଲେ । ବାସ୍ତବରେ ଏହି ସମୟକୁ ଶୁଦ୍ଧ ସମୟ କୁହାଯାଇଥାଏ । ଏହି ସମୟରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଫୁର୍ସତ ମଧ୍ୟ ମିଳିଥାଏ । ତୁମେମାନେ ଚାଲିବା, ବୁଲିବା, ଉଠିବା ବସିବା ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କୁ ମନେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ । ବାସ୍ କୌଣସି ଦେହଧାରୀଙ୍କର ସେବା କରିବାର ନାହିଁ । ଗାୟନ ରହିଛି ଯେ ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ଦ୍ରୌପଦୀଙ୍କର ପାଦ ଦବାଇ ଥିଲେ । କିନ୍ତୁ ଏହାର ବାସ୍ତବ ଅର୍ଥକୁ ସେମାନେ ବୁଝୁନାହାଁନ୍ତି । ଏହା ସ୍ଥୂଳରେ ପାଦ ଦବାଇବାର କଥା ନୁହେଁ । ବାବାଙ୍କ ପାଖକୁ ବହୁତ ବୁଢ଼ୀମାନେ ଆସୁଛନ୍ତି, ଜାଣିଛନ୍ତି ଭକ୍ତି କରି କରି ଥକିଯାଇଛନ୍ତି । ଅଧାକଳ୍ପ ହେବ ବହୁତ ଧକ୍କା ଖାଇ ଖାଇ ଆସିଛନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ଏହି ପାଦ ଦବାଇବାର ଶବ୍ଦକୁ ଧରିନେଇଛନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ପାଦ କିପରି ଦବାଇବେ । ଶୋଭା ପାଇବ? ତୁମେମାନେ ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ପାଦ ଦବାଇବାକୁ ଦେବ? ଶ୍ରୀକୃଷ୍ଣଙ୍କୁ ଦେଖିବା ମାତ୍ରେ ତ ଜାବୁଡି ଧରିବେ । ଚମକି ପଡିବେ । ତାଙ୍କ ପାଖରେ ବହୁତ ଚମତ୍କାରିତା ରହିଥାଏ । କୃଷ୍ଣଙ୍କ ବ୍ୟତୀତ ଆଉ କୌଣସି କଥା ବୁଦ୍ଧିରେ ରହୁନାହିଁ । ସେ ହିଁ ସବୁଠାରୁ ତେଜମୟ ଅଟନ୍ତି । କୃଷ୍ଣ ଛୋଟପିଲା ସିଏ ପୁଣି ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇଲେ, ଏହି କଥା ଶୋଭା ପାଉନାହିଁ । ଏଠାରେ ତୁମେ ଶିବବାବାଙ୍କ ସହିତ କିପରି ମିଶିବ? ତୁମକୁ କହିବାକୁ ପଡୁଛି, ଶିବବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି କରି ପୁଣି ଯ୍ୱାଙ୍କ ପାଖକୁ ଆସ । ତୁମକୁ ତ ଆନ୍ତରିକ ଖୁସି ହେବା ଉଚିତ୍ ଯେ ଶିବବାବା ଆମକୁ ୨୧ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ସୁଖୀ କରୁଛନ୍ତି । ଏପରି ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ତ ସମର୍ପିତ ହୋଇଯିବା ଦରକାର । କେହି କେହି ସୁସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ଉପରେ ତ ବାବା କୁର୍ବାନ ଅର୍ଥାତ୍ ସମର୍ପଣ ହୋଇଯା’ନ୍ତି । ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମନାକୁ ପୂରା କରିଥା’ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ଏଭଳି ମଧ୍ୟ କେତେକ ସନ୍ତାନ ଅଛନ୍ତି ଯିଏକି ପିତାଙ୍କର ହତ୍ୟା ମଧ୍ୟ କରି ଦେଇଥା’ନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ ତୁମକୁ ଅତି ସ୍ନେହୀ ହେବାକୁ ପଡିବ । କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ଦୟାଳୁ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ମନ ହୁଏ ଆମେ ଗାଁ-ଗାଁ ଯାଇ ସେବା କରିବୁ । ଆଜିକାଲି ବିଚରା ଲୋକମାନେ ବହୁତ ଦୁଃଖୀ ହୋଇଯାଇଛନ୍ତି । ତାଙ୍କୁ ଯାଇ ଖୁସି ଖବର ଶୁଣାଅ ଯେ ବିଶ୍□ରେ ପବିତ୍ରତା, ସୁଖ, ଶାନ୍ତିର ଦୈବୀ ସ୍□ରାଜ୍ୟ ସ୍ଥାପନ ହେଉଛି, ଏହା ସେହି ମହାଭାରତ ଲଢେଇ ଅଟେ । ନିଶ୍ଚିତ ସେହି ସମୟରେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଥିଲେ, ଏବେ ମଧ୍ୟ ବାବା ଆସିଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ ବାବା ଆମକୁ ପୁରୁଷୋତ୍ତମ କରୁଛନ୍ତି । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ସଂଗମଯୁଗ । ଏ କଥା ମଧ୍ୟ ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ - ଆମେ କିପରି ପୁରୁଷୋତ୍ତମ ହେଉଛୁ । ତୁମକୁ ପଚାରୁଛନ୍ତି ତୁମର ଉଦ୍ଦେଶ୍ୟ କଣ? ତେବେ ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ମନୁଷ୍ୟରୁ ଦେବତା ହେବା । ଦେବତାମାନେ ତ ପ୍ରସିଦ୍ଧ ଅଟନ୍ତି । ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଦେବତାମାନଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଅ । ଭକ୍ତି ମଧ୍ୟ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ତୁମେମାନେ ଆରମ୍ଭ କରିଛ, ଶିବଙ୍କର ଭକ୍ତି କରିଛ, ପୁଣି ଦେବତାମାନଙ୍କର ମଧ୍ୟ ଭକ୍ତି କରି ଆସିଛ । ତେଣୁ ପ୍ରଥମେ ପ୍ରଥମେ ଶିବବାବାଙ୍କର ଭକ୍ତମାନଙ୍କୁ ବୁଝାଇବାକୁ ହେବ । ସେମାନଙ୍କୁ କୁହ ଶିବବାବା କହୁଛନ୍ତି ମୋତେ ମନେ ପକାଅ । ଶିବଙ୍କର ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧିରେ ଆସୁନାହିଁ ଯେ, ସେ ପତିତ-ପାବନ ପିତା ଅଟନ୍ତି । ଦେଖ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ କେତେ ଧକ୍କା ଖାଉଛନ୍ତି । ଶିବଲିଙ୍ଗ ତ ଘରେ ମଧ୍ୟ ରଖିପାରିବେ, ତାଙ୍କର ପୂଜା କରିପାରିବେ ପୁଣି ଅମରନାଥ, ବଦ୍ରିନାଥ ଆଦିକୁ ଯିବା କ’ଣ ଦରକାର । କିନ୍ତୁ ଭକ୍ତିମାର୍ଗରେ ମନୁଷ୍ୟମାନଙ୍କୁ ନିଶ୍ଚୟ ଧକ୍କା ଖାଇବାକୁ ହେବ । ତୁମମାନଙ୍କୁ ମୁଁ ସେ ସବୁଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରି ଦେଉଛି । ତୁମେ ହେଉଛ ଶିବଶକ୍ତି । ଶିବଙ୍କର ସନ୍ତାନ । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କଠାରୁ ଶକ୍ତି ନେଉଛ । ତାହା ମଧ୍ୟ ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ମିଳିବ । ବିକର୍ମ ମଧ୍ୟ ବିନାଶ ହେବ । ପତିତ-ପାବନ ତ ବାବା ଅଟନ୍ତି ନା । ଯୋଗବଳ ଦ୍□ାରା ହିଁ ତୁମେମାନେ ବିକର୍ମାଜିତ୍ ପାବନ ହେଉଛ । ତେବେ ଏହି ରାସ୍ତା ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ବତାଇବାକୁ ହେବ । ଏବେ ତୁମେ ରାମଙ୍କର ହୋଇଛ । ରାମରାଜ୍ୟରେ ସୁଖ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ ଦୁଃଖ ଅଛି । ଭାରତରେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କର ଚିତ୍ର ଅଛି, ଯାହାଙ୍କର ଏତେ ପୂଜା ହେଉଛି । ଢେରରୁ ଢେର ମନ୍ଦିର ଅଛି । କେହି ହନୁମାନଙ୍କର ପୂଜାରୀ, କେହି ଆଉ କାହାର! ଏହାକୁ କୁହାଯାଏ ବ୍ଲାଇଣ୍ଡ୍ ଫେଥ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ଅନ୍ଧବିଶ୍□ାସ । ଏବେ ତୁମେ ଜାଣିଛ ଆମେ ମଧ୍ୟ ଅନ୍ଧ ଥିଲୁ । ଏହାଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଜଣା ନ ଥିଲା - ବ୍ରହ୍ମା, ବିଷ୍ଣୁ, ଶଙ୍କର କିଏ, କ’ଣ ଅଟନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପୂଜ୍ୟ ଥିଲେ ସେମାନେ ପୁଣି ପୂଜାରୀ ହୋଇ ଯାଇଛନ୍ତି । ସତ୍ୟଯୁଗରେ ହେଉଛନ୍ତି ପୂଜ୍ୟ, ଏଠାରେ ପୂଜାରୀ, ବାବା କେତେ ଭଲ ଭାବରେ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ଜାଣିଛ, ପୂଜ୍ୟ ସତ୍ୟଯୁଗରେ ଥା’ନ୍ତି । ଏଠାରେ ଅଛନ୍ତି ପୂଜାରୀ, ତେଣୁ ପୂଜା କରୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ହେଉଛ ଶିବଶକ୍ତି । ଏବେ ତୁମେମାନେ ପୂଜାରୀ କିମ୍ବା ପୂଜ୍ୟ ମଧ୍ୟ ନୁହଁ । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ କେବେ ବି ଭୁଲି ଯାଅ ନାହିଁ । ଏହା ସାଧାରଣ ଶରୀର ଅଟେ ନା । ଏଥିରେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଭଗବାନ ଆସୁଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ନିଜ ପାଖକୁ ଆସିବା ନିମନ୍ତେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଉଛ ନା । ବାବା ଆସ, ଆମେ ବହୁତ ପତିତ ହୋଇଗଲୁଣି । ପୁରୁଣା ପତିତ ଦୁନିଆ, ପତିତ ଶରୀରରେ ଆସି ଆମକୁ ପାବନ କର, ସନ୍ତାନମାନେ ନିମନ୍ତ୍ରଣ ଦେଉଛନ୍ତି । ଏଠାରେ ତ କେହି ପାବନ ନାହାଁନ୍ତି । ତେଣୁ ନିଶ୍ଚିତ ସମସ୍ତ ପତିତମାନଙ୍କୁ ପାବନ କରି ନେଇଯିବେ ନା । ସେଥିପାଇଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଶରୀର ଛାଡିବାକୁ ପଡିବ ନା । ମନୁଷ୍ୟ ଶରୀର ଛାଡିଲା ବେଳେ କେତେ ହାୟ ହାୟ କରିଥା’ନ୍ତି । କିନ୍ତୁ ତୁମେମାନେ ଖୁସୀ ଖୁସୀରେ ଯାଉଛ । ଏବେ ତୁମର ଆତ୍ମା ରେସ୍ କରୁଛି ଦେଖିବା କିଏ ଶିବବାବାଙ୍କୁ ଅଧିକ ସ୍ମରଣ କରୁଛନ୍ତି । ଯଦି ଶିବବାବାଙ୍କ

ସ୍ମୃତିରେ ରହି ରହି ଶରୀର ଛାଡିବ ତେବେ ଅହୋ ସୌଭାଗ୍ୟ ଜୀବନ ରୂପି ନୌକା ହିଁ ପାର ହୋଇଯିବ । ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାବା କହୁଛନ୍ତି ଏହିଭଳି ପୁରୁଷାର୍ଥ କର । ସନ୍ନ୍ୟାସୀମାନେ ମଧ୍ୟ କେହି-କେହି ଏଭଳି ଥା'ନ୍ତି । ବ୍ରହ୍ମରେ ଲୀନ ହେବା ପାଇଁ ଅଭ୍ୟାସ କରିଥା'ନ୍ତି । ପୁଣି ଶେଷ ସମୟରେ ଏହିପରି ବସି ବସି ଶରୀର ଛାଡି ଦେଇଥା'ନ୍ତି । ବାତାବରଣ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ଶାନ୍ତ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ପୁଣି ସୁଖର ଦିନ ଆସିବ । ସେଥିପାଇଁ ହିଁ ତୁମେମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରୁଛ, ବାବା ଆମେ ଆପଣଙ୍କ ପାଖକୁ ଯିବୁ । ଆପଣଙ୍କୁ ହିଁ ସ୍ମରଣ କରି-କରି ଯେତେବେଳେ ଆମର ଆତ୍ମା ପବିତ୍ର ହୋଇଯିବ ସେତେବେଳେ ଆପଣ ଆମକୁ ସାଥିରେ ନେଇଯିବେ । ଆଗରୁ ଯେତେବେଳେ କାଶୀରେ ନିଜକୁ ବଳି ଚଢାଉଥିଲେ ସେତେବେଳେ ନିଜକୁ ବହୁତ ସ୍ନେହରେ ବଳି ଦେଉଥିଲେ, ବାସ୍ ମୁଁ ମୁକ୍ତି ପାଇଯିବି । ଏପରି ଭାବୁଥିଲେ । ଏବେ ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରି କରି ଶାନ୍ତିଧାମକୁ ଚାଲିଯାଉଛ । ତୁମେମାନେ ବାବାଙ୍କୁ ସ୍ମରଣ କରୁଛ ତେଣୁ ଏହି ଯୋଗର ବଳ ଦ୍□ାରା ପାପ କଟୁଛି । ସେମାନେ ଭାବୁଛନ୍ତି ଆମେ ପାଣିରେ ସ୍ନାନ କରିବା ଦ୍□ାରା ପାପ କଟିଯିବ, ମୁକ୍ତି ମିଳିଯିବ । ଏବେ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି, ତାହା କୌଣସି ଯୋଗବଳ ନୁହେଁ । ପାପର ଦଣ୍ଡ ଭୋଗି ଭୋଗି ପୁଣି ଯାଇ ଜନ୍ମ ନେଉଛନ୍ତି, ପୁଣି ନୂଆ ରୂପେ ପାପର ଖାତା ଆରମ୍ଭ ହେଉଛି । କର୍ମ, ଅକର୍ମ, ବିକର୍ମର ଗତିକୁ ବାବା ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ରାମରାଜ୍ୟରେ କର୍ମ ଅକର୍ମ ହୋଇଥାଏ, ରାବଣ ରାଜ୍ୟରେ କର୍ମ ବିକର୍ମ ହୋଇଯାଇଥାଏ । ମିଠା-ମିଠା ଫୁଲ ଭଳି ସନ୍ତାନମାନେ ଜାଣିଛନ୍ତି ବାବା ଆମକୁ ସବୁ ଉପାୟ, ସବୁ ରହସ୍ୟ ବୁଝାଉଛନ୍ତି । ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଉଛି ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଗ । ପତିତ-ପାବନ ବାବା ତୁମ ସମ୍ମୁଖରେ ବସିଛନ୍ତି, କେତେ ନିରହଂକାରୀ ଅଟନ୍ତି । କୌଣସି ଅହଂକାର ନାହିଁ, ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣ ସାଧାରଣ ଭାବରେ ଚାଲୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଉଭୟ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କର ସେବକ ଅଟନ୍ତି । ତୁମର ଦୁଇଜଣ ସେବାଧାରୀ ଅଛନ୍ତି, ଜଣେ ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ଶିବବାବା ପୁଣି ପ୍ରଜାପିତା ବ୍ରହ୍ମା । ଲୋକମାନେ ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତୀ ବ୍ରହ୍ମା କହିଦେଉଛନ୍ତି କାରଣ ଏହାର ଅର୍ଥକୁ ଜାଣି ନାହାଁନ୍ତି । ତ୍ରିମୂର୍ତ୍ତି ବ୍ରହ୍ମା କ'ଣ କରୁଛନ୍ତି, କିଛି ହେଲେ ଜାଣିନାହାଁନ୍ତି । ଆଚ୍ଛା—

ମିଠା ମିଠା ସିକିଲଧେ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମାତା-ପିତା, ବାପଦାଦାଙ୍କର ମଧୁର ସ୍ନେହ ସମ୍ପନ୍ନ ଶୁଭେଚ୍ଛା ଏବଂ ସୁପ୍ରଭାତ । ଆତ୍ମିକ ପିତାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସନ୍ତାନମାନଙ୍କୁ ନମସ୍ତେ ।

ଧାରଣା ପାଇଁ ମୁଖ୍ୟ ସାର **:—**

(୧) ସର୍ବଦା ଏହି ନିଶ୍ଚୟ ରହୁ ଯେ ଆମେ ଈଶ୍□ରୀୟ ସନ୍ତାନ, ଆମକୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ମତରେ ଚାଲିବାକୁ ହେବ । କାହାକୁ ବି ଦୁଃଖ ଦେବାର ନାହିଁ, ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଖର ରାସ୍ତା ବତାଇବାକୁ ହେବ ।

(୨) ସୁପୁତ୍ର ସନ୍ତାନ ହୋଇ ବାବାଙ୍କ ଉପରେ ସମର୍ପଣ ହେବାକୁ ପଡିବ, ବାବାଙ୍କର ପ୍ରତ୍ୟେକ କାମନାକୁ ପୂରଣ କରିବାକୁ ହେବ । ଯେପରି ବାପଦାଦା ନମ୍ର ଏବଂ ନିରଂହକାରୀ ଅଟନ୍ତି, ସେହିପରି ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାକୁ ପଡିବ ।

ବରଦାନ**:-** ସ୍□ଉନ୍ନତି ଦ୍□ାରା ସେବାରେ ଉନ୍ନତି କରୁଥିବା ସଚ୍ଚା ସେବାଧାରୀ ହୁଅ ।

ସ୍□ଉନ୍ନତି ସେବାରେ ଉନ୍ନତିର ବିଶେଷ ଆଧାର ଅଟେ । ଯଦି ସ୍□-ଉନ୍ନତି କମ୍ ଅଛି ତେବେ ସେବା ମଧ୍ୟ କମ୍ ହେବ । କେବଳ କାହାକୁ ମୁଖ ଦ୍□ାରା ପରିଚୟ ଦେବା ହିଁ ସେବା ଅଟେ ତାହା ନୁହେଁ, କିନ୍ତୁ ନିଜର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଦ୍□ାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ କରିବାର ପ୍ରେରଣା ଦେବା ମଧ୍ୟ ସେବା ଅଟେ । ଯେଉଁମାନେ ମନ-ବଚନ-କର୍ମରେ ସର୍ବଦା ସେବାରେ ତତ୍ପର ରହିଥାଆନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ସେବା ଦ୍□ାରା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଅନୁଭବ ହୋଇଥାଏ । ଯେତିକି ସେବା କରିଥାଆନ୍ତି ସେତିକି ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢିଥାଆନ୍ତି । ନିଜର ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଦ୍□ାରା ସେବା କରୁଥିବା ଆତ୍ମାମାନେ ପ୍ରତ୍ୟକ୍ଷ ଫଳ ପ୍ରାପ୍ତ କରିଚାଲିଥାଆନ୍ତି ।

ସ୍ଲୋଗାନ**:-** ବାବାଙ୍କର ନିକଟତର ହେବା ପାଇଁ ହେଲେ ଭାବିବା-କହିବା ଏବଂ କରିବାକୁ ସମାନ କର ।

*** ଓମ୍ ଶାନ୍ତି ***

ଅବ୍ୟକ୍ତ ଇଶାରା:- ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହିବାର ଅଭ୍ୟାସ କର ଏବଂ ଅନ୍ତରମୁଖୀ ହୁଅ ।

ଏକାଗ୍ରତାର ଆଧାର ଅନ୍ତରମୁଖତା ଅଟେ । ଅନ୍ତରମୁଖତାରେ ରହିବା ଦ୍□ାରା ସୂକ୍ଷ୍ମ ଶକ୍ତିର ଲୀଳା ଗୁଡିକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ଆତ୍ମିକ ସ୍ଥିତିରେ ରହି ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ଆବାହନ କରିବା, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କ ସହିତ ଆତ୍ମିକ ବାର୍ତ୍ତାଳାପ କରିବା, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସ୍□ଭାବ-ସଂସ୍କାରକୁ ପରିବର୍ତ୍ତନ କରିବା, ଆତ୍ମାମାନଙ୍କର ସମ୍ବନ୍ଧ ବାବାଙ୍କ ସହିତ ଯୋଡିବା - ଏହିଭଳି ଆତ୍ମିକ ଲୀଳା ବା କାର୍ୟ୍ୟକଳାପର ଅନୁଭବ ହୋଇ ଚାଲିବ ।